

Витали, Джовани Батиста — Vitali, Giovanni, Battista — значителен компонистъ, род. 1644 въ Кремона, умр. 12 окт. 1692 въ Модена, писалъ главно камерни и църковни сонати — за 2 цигулки съ басъ, и за нѣколко инструмента, а също псалми, камерни балети, коренти и симфония за 4 инструмента и др.

Витали, Филипо — Vitali, Filippo — виденъ компонистъ отъ първата половина на XVII ст., компониралъ мадригали, арии, химни и псалми на 2, 3, 4 и 5 гласа, въ новия стилъ на писане — монодия съ инструменталенъ съпроводъ.

Витекъ, Антонъ — Vitek, Anton — чешки виолонистъ, род. 7 ян. 1873 въ Заацъ; ученикъ на Ант. Беневитцъ въ Пражката консерватория. 1894 — концертмайсторъ на Берлинския филхармониченъ оркестъръ; 1910—19 на Бостонската филхармония и, същевременно — преподавателъ въ Endeschen Academy of Music въ Ню-Йоркъ; 1920 концертмайсторъ на Франкфуртския симфониченъ оркестъръ, 1900—18 ржководителъ на В.-Малкиновото трио; отъ 19:5 — начело на квартетъ, носящъ неговото име. Явявалъ се е също и като солистъ.

Витория, Томасо Лудовико да, — Vittoria, Tomaso Ludovico da — компонистъ, род. 1540 въ Авила, умр. 1613, ученикъ на папскитѣ пѣвци Ескобедо и Моралесъ, капелмайсторъ на Collegium Germanicum въ Римъ и въ Мадридъ (кралски); писалъ въ стила на Палестрина: меси, (2 тома), псалми, мотети, химни отъ 4 до 8-гласа и единъ реквиемъ за императрица Мария — най-хубавото негово творение.

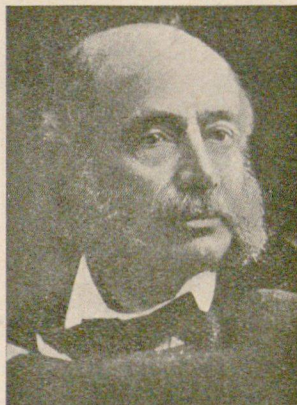
Витъ, витманъ, фр. Vite, vitement — темпово означение = живо, бързо.

Вихернъ, Каролинъ — Wichern Karoline — хорова диригентка и компонистка, род. 13 септ. 1836 въ Хорнъ при Хамбургъ, умр. 19 мартъ 1906 с. т., ученица на Вайсманъ въ Берлинъ по теория, ржководила мжки и детски хорове на Rauhen Haus повече отъ 30 години, писала пѣсни за дѣца, и за хоръ, както и малки клавирни пиеси.

Вицпáлeкъ, Ладиславъ — Vyspálek, Ladislav — значителенъ чешки компонистъ, род. 23 февр. 1882 въ

Вршовице (Чехия), ученикъ на Вит. Новакъ, D-g rh. отъ Пражкия университетъ и секретаръ на библиотеката на сжция. Значителенъ е В. въ своитѣ хорови творби, като: „За последнитѣ нѣща на човѣка“, (кантата), „Странствуващи юноши“, „Днешната нужда“; цикли пѣсни: „Въ Божия ржка“, „Мждростъ и сждъ“, „Свѣтлина въ мрака“ и др. Последнитѣ му творби сж въ областъта на инструменталната музика: соната за виола, сюита за цигулка и виола; „Възхвала на цигулката“ — за пиано, цигулка и сопранъ-соло и др.

Виьотанъ, Анри — Vieuxtemps, Henri — виденъ цигулковъ виртуозъ, род.

Анри Виьотанъ

20 февр. 1820 въ Верневие, умр. 6 юний 1881 въ Мустафа при Алжиръ; започналъ безъ учителя, още като 4 годишно дете, да свири цигулка, попадналъ щастливо въ ржцетъ на Леклуръ, единъ много добъръ учитель, следъ 2 год. занятия — едва 9 год. — предприема концертно пжтуване въ Холандия, дето го чува Берю, който го взема за по-нататъшно обучение (безплатно) въ Парижъ. 1833 започва виртуозната си кариера, като посещава Германия, следъ това концертира въ Виена, дето учи хармония при Зех-